

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Quid Theodoretus & Polychronius hac de retradiderint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

*Quid Theodoretus, quid Polychronius hac de
re tradiderit.*

1. Theodoretus in huius capituli expositione, regno Israelis non 390. sed 150. <sup>Supputatio
Theodoreti.</sup> Annos duxat tribuendos prius, quasi Propheta indicaret tempus, post quod Ierusalem rursus aedificata, muroque cincta est, aliae autem Vibes, & Israel & Iuda receperis incolis restauratae. *Hoc autem, inquit, factum est, anno 20.* Artaxerxes filii Xerxis. Et paulo post: Quod si quis etiam annorum numerum ve-
racemente perdiscere, principium numeri capiat annum quintum captiuitatis lechonie: ab illo enim quadraginta numerauimus. Comperies enim quadra-
ginta usque ad annum primum Cyri Persae, inde reliquos Cyri 29. tum Cam-
byz. deinde Darij Hystaspis 35. præterea Xerxis 20. & Artaxerxes unde virginis. Anno enim vigesimo, Vrbis muros præcepit aedificari. Deinde occurrit ob-
jectioni, qua quis dicere posset, non Israelitas, sed Iudeos Vrbem Ierosolyma-
rum instaurasse: ait enim post redditum inter Iudam & Israel, diuisionem que
antea fuerat non remansisse; sed concordes & vnanimes omnes qui redierant
Ierusalem pariter incoluisse.

2. Quadraginta igitur annos, qui Iudei attribuuntur supputat ab anno quin-
to transmigrationis lechonie, usque ad redditum Iudeis anno primo Cyri li-
beratem, tatus Ezechielem anno trigesimo captiuitatis Babylonicae, suam Pro-
phetiam exorsum: inde usque ad initium Cyri annos 40. colligit, idque ex eo
confirmat, quod Iechonias dicitur anno uno Eulmerodachi e carcere edu-
ctus. Baltassarem ait tres annos deinceps regnasse, eique successisse Darii Mc-
dam, cuius anno primo Daniel intellexit annos 70. desolationis Ierosolymita-
nz completi, Maldonatus de annis 40. Iudea, Theodoro suffragatur.

3. Verum ex notis in 3. ver. huius cap. patet, numerando esse annos 390. *Corrigitur*
Theodoretus non nisi 150. putar, ac proinde totam illius supputationem multipli-
corrue. Deinde ab anno quinto transmigrationis lechonie, usque ad solutam
anno. Cyri Iudeorum seruitutem plures anni quam 40. decurrentur, vt ex
Beroso, Iosepho, Ptolemæo & sacris interpretibus alibi ostendi. *Tertio*, assertis
in libertatem Iudeis Cyrus vix novemmo superstes fuit, tantum abest, vt inde
29. imperarit. *Quarto*, Cambyses & Smerdis imperium octo annos tenuit, Darij
Xerxis & Artabani circiter 21. *Quinto*, non est ratio cur tempus illud 150. an-
num, quod Theodoretus Israelitis deputat, non potius Iudeis adiudicetur:
Iudea enim pars maxima extitit illius captiuitatis, liberationis atque restaura-
tionis Ierusalem, vt Villalpandus aduertit. *Sexto*, nullum suppetit argumentum,
quo illos 150. annos, iniquitati Israelis adscriptos, à quinto transmigrationis

Quasi. Chron. P. 3.

9

Iecho-

Chrono
test. Testa

A.D.
1700

Iechoniz auspiciemur, iam enim annis abhinc fere 130. decem menses debitas suis sceleribus pœnas dabant, Septimo, ex hoc Theodotenus nisi quinquennium ab obitu Nabuchodonosoris, usque ad levitatem primo Cyri finitam interuenisset, quod nullo modo admittendum est ad meliorem computationem hic auctor suos calculos renovat, De annos 70. seruitus sub Cyro solutæ, accersit à tempore loakin filio Iudei pe anno quarto regni illius, ut latius retuli 2. Paralip. q. 2. num. 10. annos 12. ex illius posteriore sententia multo plures annos quam 20. anno quinto transmigrationis Iechoniz, usque ad illum quo Cyrus libus in patriam rediendi copiam fecit.

4. Polychronius, ut obseruant sacri interpretes, pro annis 350. Israels iniquitatibus imponit, eosque ab anno Osee penultimo decimum usque ad regnum Assyrii factum, & instantे anno Sedeciae videntur arbitratur. Secus autem se res haber. Amoni enim filio Manassei 12. Chronologici, sed biennium solummodo deberunt, nec et quocunquid suadeat ad annum undecimum Sedeciae in sanctum, annos singulare illæ expletos, de quibus hoc loco Deus ad Prophetam: ego dedit hunc eorum, &c.

Q V Æ S T I O . IV.

Quid alij plerique hac de re senserint.

Opinio
guerrundæ
Rabbino-
rum.

1. E Rabinis David Chimhi, Selomo, & Tahi, que, inquit Prado, multi ex Catholicis interpretibus, nomine iniquitatis intelliguntur, eamque in 10. tribubus annos 390. in Iuda 10. perdurasse annum, sumam 390. annorum colligant, accipiunt in primis, 149. ab anno primi melech, usque ad ultimum sacerdotij Heli, alios vero 241. ab anno Iudei qui peccate fecit Israel, usque ad 9. Osee, ultimi regis Israel. Annos 40. tria in Iuda, constant ex 16. primis annis Manassei, biennio Amon, 12. annis & Sedeciae.

Confia-
tur 1.

2. Hanc numerandi rationem iure explodunt Villalpandus & C. quia in primis tempore Iudicum, dominus Iuda à ceteris tribubus annis 10. ac proinde istius opinionis auctores solis 10. tribubus idololatriæ etatis imputant, quasi ille à reliquis abstractæ peculiarem populum recessisse. Deinde licet iniquitas non nisi ad 10. tribus referatur, non curab Abimelech fratris censeatur, cum multo ante, Hebrei in locis falsos Deos coluerint: Id enim perpetravit, antequam Deus illos suscitaret, ut videre est Jud. 3. v. 6. & seqq. Et cap. 4. v. 1. Addiderim, quod esse malum in conspectu Domini post mortem Adæ. Ide ne post Basæ, ante